

[Ib Christensen]

fundet gennem inddragelse af værdistigninger og opkøb. Tidsubegrænset brugsret ved leje af samfundsejet jord.«

Det skriver socialdemokratiet i principprogrammet.

Hvad gjorde regeringspartiet, da vi kom med forslag her i denne samling om statsovertagelse af al jord? Total, blank og kompromisløs afvisning.

Jeg haler sild nr. 2 frem. Det er socialdemokratiets arbejdsprogram af 1980. Der står:

»Det er derfor socialdemokraternes landbrugspolitik, at der gennemføres en generel ordning for jordskatter og kapitalvindingskat, der begrænser værdistigninger på al jord og fast ejendom og inddrager værdistigninger ud over inflation uden at hæmme generationsskiftet.«

Formanden:

Nu venter vi igen lidt, til der bliver ro, og så får hr. Ib Christensen noget mere taletid. Han kan jo ikke være tjent med det her.

Ib Christensen (DR):

Hvad gjorde regeringen og socialdemokratiet, da vi kom med vort forslag i 1979 om at inddrage al jordværdistigning ud over inflationen? Total nedkuling uden kompromis eller formildende omstændigheder.

Jeg haler sild nr. 3 frem. Det er også fra socialdemokratiets arbejdsprogram 1980. Der står:

»Det er socialdemokraternes skattepolitik, at der skaffes midler til aflastning af den personlige indkomstbeskatning ved øget anvendelse af ejendomsbeskatning.«

Hvad gør socialdemokratiet nu? Ja, vi har jo fået at vide her i det økonomiske sekretariats redegørelse fra i går, at man må forvente, at kommuneskatterne stiger med 1 eller 1½ procentpoint bl.a. som følge af, at man lemlæster grundskylden, lemlæster den amtskommunale grundskyld, og siger til kommunerne: nu skal I gøre det samme, som vi gør her i folketinget. Altså den stik modsatte politik.

Så går jeg videre til den næste sild. Det er socialdemokratiets valgudtalelse i 1979 ved folketingsvalget. Der står:

»Der må gennemføres en beskatning af de værdistigninger på jord og fast ejendom, som ligger ud over den almindelige prisstigning.«

Ja, hvad skete der ved vores forslag i 1979? Ned med det!

Så kommer jeg endelig til den sidste sild, og det er det kommunalpolitiske valgprogram for socialdemokratiet i 1980. Der står:

»...at jord ejet af kommunen først og fremmest overdrages til andre på lejevilkår.«

Det var det forslag, vi havde til behandling for nylig her i tinget. Total og blank afvisning. Man håbede på en lang udvalgsbehandling. Med andre ord en total slytning.

Det er realiteterne.

Disse sild er produceret af socialdemokratiet, men jeg kan trygt overlade til tingets dømmekraft at vurdere, hvem det er, der har slået dem ihjel. Der er jo flertal i denne sal for at gøre alle disse ting til levende dansk lovgivning, til realiteter, hvis socialdemokratiet vil. Socialdemokratiet vil ikke.

Hr. Christophersen kom med nogle udtalelser, som jeg synes han skulle have undladt, for de gavner ikke en politiker, der gerne vil – og det tror jeg hr. Christophersen vil – have et sagligt image. Hr. Christophersen siger, at tanken om en atomvåbenfri zone i Norden er et fantom. Dertil vil jeg sige, at hvis hr. Christophersen har ret i det, så må det da være i hr. Christophersens interesse at få af-dækket, at det er et fantom, gennem dette sikkerheds- og nedrustningsudvalg, hvoraf både hr. Christophersen og jeg og mange andre er medlemmer.

Hvis det omvendt er således, at der er realiteter i denne sag, at der er noget at bygge på, må det ud fra enhver saglig vurdering virkelig være nødvendigt at få det frem i lyset og sagligt belyst, så der kunne skabes baggrund for et initiativ. For hvem ønsker ikke at etablere en atomvåbenfri zone i Norden med tilgrænsende områder, hvis der er nogle politiske realiteter i det? Ligeegyldigt hvad hr. Christophersen siger, er det altså usagligt på forhånd at afvise enhver sagkyndig kulegravning og undersøgelse af det; debatten kunne dog ske på et noget højere plan, end hvis man på forhånd afviser enhver undersøgelse af sagen.

Så skal jeg endelig til sidst sige om hr. Voigts dagsordensforslag, at jeg er glad for, at formuleringen er sådan, at det imødekommer det beslutningsforslag, som vi har fremsat i denne folketingssamling om, at man skal begrænse organisationernes muligheder for tvangsmæssigt at lade medlemmerne yde